

SAMEN OPVOEDEN

GEZIN ELKE OUDER IS SOMS ONZEKER OVER DE OPVOEDING VAN ZIJN KIND. PROFESSIONELE HULP IS MEESTAL OVERBODIG, MAAR TWIJFELS EN IDEEËN UITWISSELEN MET ANDERE OUDERS KAN BOEIEND ZIJN. DAT IS MOGELIJK IN ONTMOETINGSPLAATSEN VOOR KINDEREN EN OUDERS, ZOALS HET BRUSSELE BABOES, DAT EEN JAAR BESTAAT. **TEKST STEFANIE VAN DEN BROECK | FOTO'S BOB VAN MOL**

Het is een zonnige donderdagmiddag als we de Vlaamsesteenweg doorkruisen, hartje Brussel. Om twee uur 's middags gaat Baboes open, maar het is er voorlopig nog rustig. De twee begeleiders, Griet en Gwendoline, drinken koffie aan de houten tafel – de plek ligt er nog vredig en opgeruimd bij. Ongeduldig wachten we op de eerste bezoekers, maar Griet vertelt lachend dat de opkomst onvoorspelbaar is. Soms komen er maar een tiental kinderen, soms meer dan dertig. Baboes is geen overdekte speeltuin waar de ouders zich enkele uren met een tas koffie en een

krant kunnen verschansen. De kernregel luidt: als ouder laat je je kind nooit alleen, zelfs niet voor een boodschap om de hoek. Hier wordt samen ontdekt en gespeeld. Dat 'samen spelen' voor kleine kinderen niet altijd evident is, blijkt even later. Matthias klimt in het ballenbad, waar hij ons guitig aankijkt. Maar ook Oscar krijgt hem in de gaten. Hij loopt er enthousiast heen en verkoopt hem dan plots een tik. Beryl staat meteen op om hem te berispen: "Dat is niet lief, Oscar, zo ga je geen vriendjes maken." Gelukkig maakt Bianca er geen punt van: "(*glimlachend*) Matthias durft dat zelf ook wel eens te doen, vooral bij zijn broertje."

VAN DE ONDERVRAAGDE BRUSSELE OUDERS BLEEK 22% GEREGLD ONZEKER OVER DE OPVOEDING VAN HUN KINDEREN. DE HELFT WILDE GRAAG ANDERE OUDERS ONTMOETEN EN HUN KINDEREN IN CONTACT BRENGEN MET ANDERE KINDEREN.

VRIJE CONFRONTATIE

Hoewel er in België al gelijkaardige initiatieven zijn – zoals De Speelbrug in Antwerpen en SpeelOdroom in Leuven – bleek uit recent onderzoek dat ook Brussel nood had aan een ontmoetingsplaats voor kinderen en ouders. De Universiteit Gent bevroeg 355 Brusselse ouders en kwam te weten dat 22 % van hen geregeld onzeker is over de opvoeding van hun kinderen. Ongeveer de helft van de ondervraagden wilde graag andere ouders ontmoeten en hun kinderen in contact brengen met andere kinderen. Prompt werd de vzw Opvoeden in Brussel opgericht. Baboes is hun vlaggenschip. Algemeen coördinator Christine Faure legt uit wat de kerntaken zijn: "We willen ouders ondersteunen bij de dagelijkse opvoeding, de sociale ontwikkeling van kinderen stimuleren en de sociale cohesie in de buurt bevorderen. Via jonge kinderen komen ouders makkelijker met elkaar in contact. En dan liefst ouders van allerlei achtergronden en origines: we willen een sociale mix creëren. Iedereen is welkom met zijn kind – gratis en voor niks." De werking van Baboes is vooral geïnspireerd op internationale voorbeelden: de Franse 'maisons vertes' en de Italiaanse 'spazio insieme'. "Zo wordt er gewerkt met 'vrije confrontatie'. Bij vragen van ouders geven de begeleiders geen pasklare antwoorden, maar spelen ze de vragen door aan andere ouders. Ze nemen sowieso een afwachtende houding aan. Er zijn

Het is opvallend hoe de begeleiders zich richten tot de kinderen zelf, nooit wordt over hun hoofdjes heen gepraat.

bijvoorbeeld geen vaste activiteiten. We gaan altijd uit van het verlangen van de kinderen of de ouders.”

LEEFTIJDGREN

Op 8 mei mocht Baboes zijn eerste kaarsje uitblazen. Hoofdbegeleider Tom Verhaeghe is vooral verrast door de snelheid van het succes. “De eerste dag was het bang afwachten. Toen kwam er welgeteld één kind opdagen. De dagen nadien zagen we niemand, maar vanaf dag vier ging ons bezoekersaantal razendsnel omhoog. Intussen passeerden al meer dan 250 kinderen de revue. Bovendien zien we een etnisch-culturele mix, alleen de Centraal-Afrikaanse gemeenschap bereiken we voorlopig niet. En ook de vaders hebben snel hun weg naar Baboes gevonden. Inmiddels is een kwart van onze bezoekers vergezeld van hun papa.” Voor de grote en kleine bezoekers blijkt Baboes echt een meerwaarde, aldus Verhaeghe. “Vorige week vertelde een enthousiaste moeder dat ze, sinds haar aankomst in België afgelopen zomer, iedere week in Baboes was gekomen en dat ze hier al haar Belgische vrienden had leren kennen. Maar er zijn ook ouders die eindelijk wat rust vinden terwijl hun kind, soms voor het eerst, in contact komt met andere kinderen. Bovendien zie je dat veel kinderen een heel traject afleggen: aanvankelijk kijken ze niet van mama’s of papa’s schoot, maar stilletjes wagen ze zich toch in het ballenbad. Zo leren ouders ook loslaten. Dat ze hun kinderen nooit mogen achterlaten, is voor de kleintjes een geruststelling.” Kleintjes, inderdaad, want Baboes houdt vast aan een strenge leeftijdsgrens van vier jaar. “Oudere kinderen zouden perfect alleen kunnen spelen, waardoor de ouders een paar uur kunnen koffiekletsen, wat zeker niet de bedoeling is. Bovendien spelen grote kinderen op een andere manier, waardoor de baby’s en peuters zich ook wat bedreigd zouden voelen.”

27 TALEN

Het wordt drukker ten huize Baboes. Om kwart over drie arriveert er nog een peuter, Oussama (33 maanden). De vader spreekt ons aan in het Frans, maar met zijn zoontje praat hij Arabisch. Dat is maar een van de 27 verschillende talen die hier geregeld weerklinken. Baboes wil een plek zijn waar kinderen in contact komen met het Nederlands, maar ze worden niet verplicht om het zelf te spreken. Overigens spreken niet alle begeleiders perfect Frans, dus is af en toe handen- en voetenwerk vereist. “Maar je kan gerust Nederlands praten met die kinderen, alleen al uit je intonatie kunnen ze veel opmaken”, aldus Griet. En er is natuurlijk ook de taal van de muziek. In de leeshoek gaat Oussama op de grond zitten met enkele instrumenten in de hand en speelt hij tot ieders jolijt een vrolijk deuntje. Even later arriveren er twee nieuwe ouders met hun zoon Marcel (11 maanden). Na een kort woordje uitleg gaan ze met Marcel op de grond zitten

Hoofdbegeleider van Baboes, Tom Verhaeghe: “Wij bieden het kader, maar het is aan de ouders, kinderen en begeleiders om het in te vullen.”

in de leeshoek. Aan de muur hangen een heleboel gouden kaders, hier en daar al ingevuld met een fleurige kindertekening. Dit is het ultieme symbool voor Baboes, vertelt Tom Verhaeghe: “Wij bieden het kader, maar het is aan de ouders, kinderen en begeleiders om dat in te vullen.”

- ▶ www.opvoeden-in-brussel.be
- ▶ www.baboes.be
- ▶ Reacties welkom op www.weliswaar.be/forum